

קונטרס

תבנית אהלות

על

מס' אהלות

חלק א – עד פרק ח'

אשר חנן ה' אותי

משה אליעזר פאוען

תש"ס לונדון יצ"ו

RABBI Z. FELDMAN

Rav - Rosh Yeshiva
Kehillas Torah Etz Chaim
Lordship Road, N.16

30 ST. KILDA'S ROAD,
LONDON - N.16

זאב הלוי פלדמן

רב וראש הישיבה
ד"ק תורה עץ חיים
לאנדאן יצ"ר

Tel: 081-800 3210

בס"ד י"ב טבת תש"ס

מע"כ ידידי היקר והנכבד הרבני התורני המו"מ בתו"ש וכו'.
מוה"ר משה אליעזר פאזען שיחי' לאו"ט מיקירי ונכבדי קהלתנו יצ"ו אשר כבר
אתמחי גברא ואתמחי קמיעא בספרו החשוב תבנית כלים אשר זכה להיות
נפוץ באהלי תורה בקצוות תבל, ורבים אשר למדו ולומדים מסכת כלים
מכירים לו תודה וברכה כי פתח להם פתח גדול ונכבד לחבין תבנית כלים
המופיעים במשנה, ועתה הניף ידו שנית ואחרי עמל רב של כארבע עשרה שנה
אתא ותלמודו בידו ציורים וביאורים למסכת אהלות, וכמעשהו בראשונה כן
בשנית, כל ציור ותבנית הוא פרי עמל ויגיעה במשנה ובפירוש רבותנו
הראשונים והאחרונים ז"ל, ובטוחני כי ספרו זה יהי לתועלת רבה ועצומה
להוגי ועוסקי מסכתא זו, אשר היא מן הקשות שבסדר טהרות, ולומדי תורה
די בכל אתר ואתר יכירו תודה וברכה להמחבר שליט"א, ומצטרף אני לרבנן
ותלמידיהון בברכה נאמנה שיזכחו ה' הטוב לסיים מסכתא זו בקרוב, וכשם
שזכה לסיים מסכתא זו כן יזכה ללמוד ולסיים עוד מסכתות כאוות נפשו
היקרה, בבריות גופא ונהורא מעליא, יפוצו מעינותיו חוצה ורבים ישוטטו
ויוסיפו דעת, זה סדר טהרות, עד ביאגו"צ בב"א.

הכו"ח לכבוד המחבר שליט"א

הל"ה א' בקול המאזר שליט"א

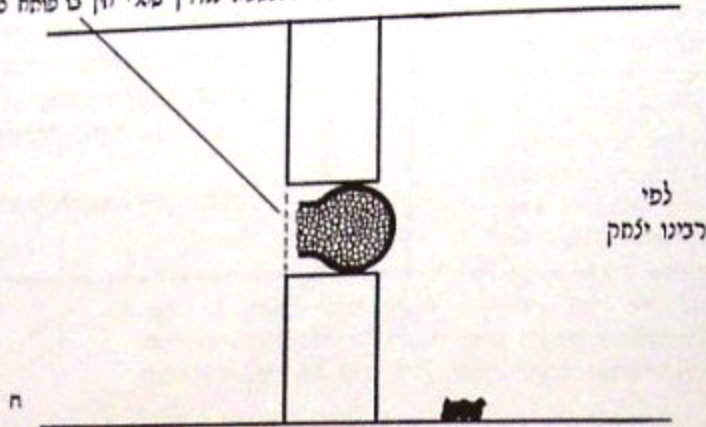
לאק האוי
זאב הלוי פלדמן

ההסכמות לפי סדר קבלתן

אהלות אדם וכלים פרק ו

המשך המוס' ב"ב סט
דרך החלון לא יבא סומאה לבית דפומאה רלוטה בוקעה ועולה ולינה מתפשטת ללדרין שהרי אין בו פתח טמא:

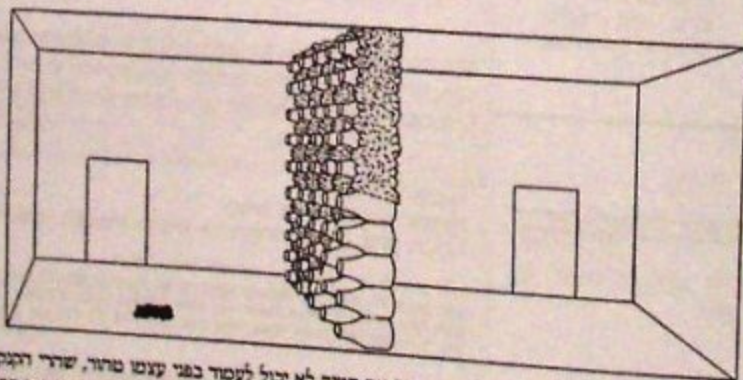
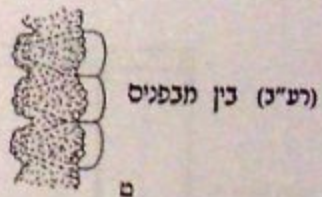
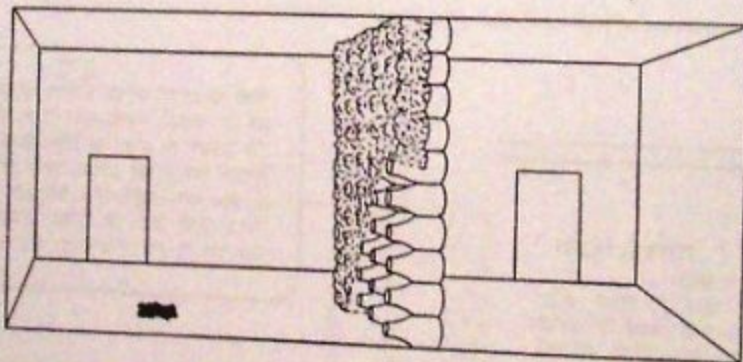

רע"ג סוף מ"ו . אבל ק"ל על פי ה"י המ"ג ומ"ד דלקמן פ"ו דפומאה רלוטה
בכותל מביאה את הפומאה לבית אם ביתה מונחת בחציו דכלפי הניס פ"ט . והכא סתב
ה"י כשאין המבית יולאה חוץ לכותל משמע דסכ"ס מחלאת שובי כל הכולל . ועל פיר"ת
עם ק"ל חול דק"ל דאין למיד פתיל לפומאה פי' כלים פ"ח מ"ו . טעם דלפי' בפתחה
כה"ג אינו מניל דהוא כחולין שנבנן בעיט פ"ט רפ"ט :

אוכלין שניבלן בטמא והבניסן לאויד התגור (ובחים דף ג):

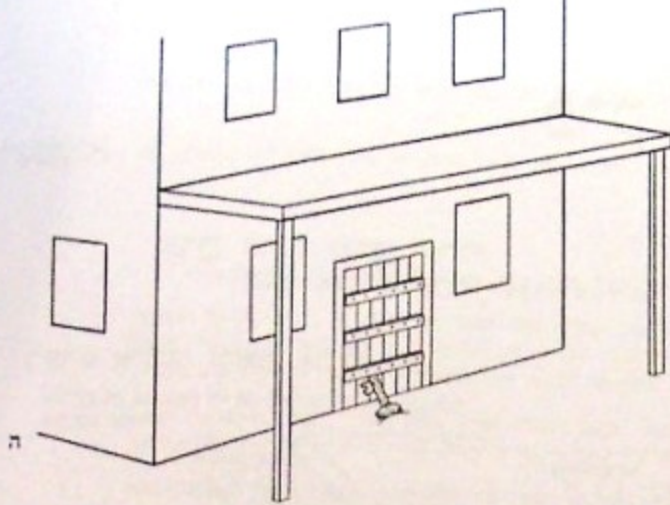
(רע"ג) . ופיהן כלפי הפומאה דעכשוו אין מנילים :

בית שחצצו בקנקנים (א).
ומח במיח (ב) .

צ"ע דררי משטה מבנים משפוחן כלפי הפומאה, ורי הקנקנים מוקפים צמד פתיל, וא"כ אפי' אם היתה לא יכול לעמוד כפי עצמו טהור, שהרי הקנקנים טמא
עצמם יכולים להציל, עם רפנות אהלים, כיון שיש להם דין צמד פתיל ורי הם טהורים, וכמו שמשמע טרדע"כ שאם פיהם כלפי הטרדה הקנקנים התצמם כיון
שכלי הרים לא מטמאים מבני, וכמו שכתב האליהו רבא במפורש בשם התוספתא, וא"כ ה"ה בצמד פתיל יכולים הקנקנים לתצוק, ואסא כשאין הרים יכול
לעמוד בפני עצמו טמא.
ודוחק לאוק משנתנו בקנקנים טמאים דא"כ אסא דקפיד רדע"כ דוקא על פיהם כלפי הפומאה, דררי אפי' אם פיהם כלפי הטרדה, אם הקנקנים טמאים הם
דאי לא מצילים, ועוד ורי בתוספתא כתוב מפורש בית שחצצו בקנקנים טהורות, וצ"ע.

משנה ב

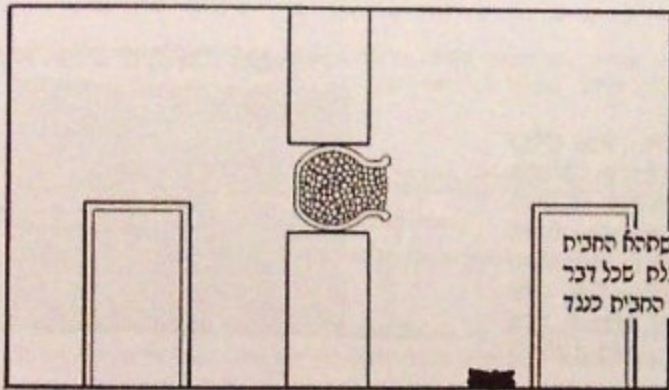

ב קוברי
המת שהיו עוברים באכסדרה י'. והגוף
אחד מהן את הדלת י'.

ו סמכו במפתח י'
ואם לאו טמא. דכל דבר הנסמך
בכלים. איש חוץ בפני הטומאה
כדלמך דאין אדם וכלים נעשים אהלים
למאן. (דע"ב)

דברו הכמים בחיה ולא דוקא מפתח אלא חיה
כל כלי שסמך בו את הדלת, ואפילו נמסכת הדלת
על מפתח שאינו מקבל טומאה וכו' שמשמע מתוך

התוספתא מ"ז סוף ה"ב [ת"ע נקודות הכסף ש"ע י"ד מ"י ש"א שרארך על המ"ז סוף ג'] אבל יש להקשות אמאי לא חוצצת הדלת משום דפנות אהלים, שהרי כל הכלים
הטוהרים חוצצים בדפנ"א וכ"ש הדלת שהרי מתורה היא ונעשה להשתמש בקרקע (כלים פ"א ט"ז), וע"י בחו"א (פ"ג ס"ג) שביאר הענין דהא דכלים מצילין עם
דפנות אהלים, היינו טעמא דטליתא משום דזיכי דחבלי הוא עם דפנות אהלים נפקא ממילי למחשב אהל אבל בסומכת דלת על כלי לא נפקא לתורת אהל, ע"ש.

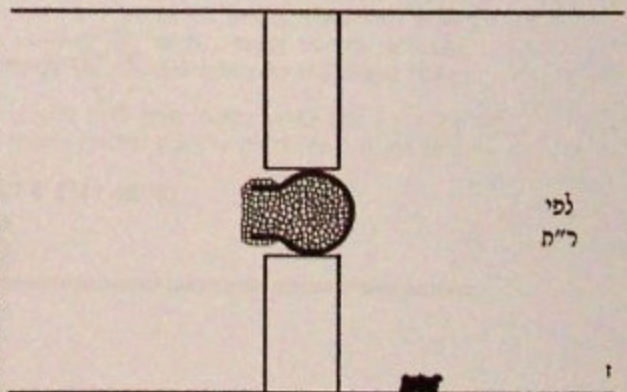

הבית של גזירות.
.... שהן גזירות בחלון י'.

דע"ב
ואם לאו טמאין. ובלבד שהיא החבית
אם היא של חרס. פיה כנגד הטומאה ולפיכך אינה מללח שכל דבר
המקבל טומאה איש חוץ בפני הטומאה. אבל אם גב החבית כנגד
הטומאה חוללת בפני הטומאה. שאין
כלי חרס מקבל טומאה מגבו:

בבא בתרא דף כ.

חוס' ד"ה
בחבית של
מתכה. הקשה ר"ח דחבית גוסה
תבוא טומאה לבית אחר דע"י אהל
נעשים המהכה כחלל להיות אבי אבות
הטומאה כדמוכח במסכת אהלות
והוי כחלל נמי למטא אחרים באהל
דטויה קרא דוכל אהר ינע על פני
השדה כחלל חרב וגו' דריש לה בגזיר
פרק כ"ג (דף נ"ד וס"ג) לענין אהל
וגרחה לרביט חס דהכא מייירי טון
שהגזירות טליות חן לפי חבית
כל סביבותיו ומכסה אותו לגמרי
שאין נראה כלל ודייק ר"ח מדנקט
גזירות ולא נקט פרות לפי שהם
מזבקות יחד אע"פ שזולתם חן

לפי
ר"ח

לחבית אין טענות וכי הוי גזירת דייק בפרק חבית (שם דף קטו.)

ר"ח כשיפתו דחרב כחלל כמסא באהל.
וע"י חידושי הרמב"ם שם כ"ב דף כ"ו ר"ח
ואיבעית אימא.

לא זכינו להבין דברי התרש"א דל
ולירד לסוף דעתו במה שכתב דהוא
דחוק מן השכל שהיו הגזירות בולטות

למעלה ומתקשרת למטה נגד דפנות החבית, עכ"ל. ואמאי לא. הא דייק ר"ח דגזירות מורכקות יחד, ומה שכתב התרש"א דל
ועוד קשה וכו' אי אפשר שלא יפלו הפירות סמנו קצת, גם זה קשה דמהאי טעמא אמר ר"ח דמורכקות הם, והוי הביא ראי' לפירושו
בפרק החבית. ועוד קשה מה שכתב שדרך החביות שלהן הן פתוחות מלמעלה קצת ולא כולו רק מצד אחד וכו' ואין החבית סגורה על
צידו, היאך מצינו חביות כזו, והעולה על כולם יש להקשות מה הריות רבינו התרש"א בפירושו, דהא לירודי אין צד החבית של
מחבת שכלפי חבית סמוכה בגזירות ועדיין סביא את המוסאה לבית הטוהר, ואם באמת כל הדופן שחיה נגד הבית הטוהר סמוכה
היא בגזירות אז יהי קשה לירודי מכל שכן, ואיך שפיר טפי לפרש כמו שכתבו התוספות בצ"ד ז'. שוב מצאנו בספר פני שלמה
(מאת ר' שלמה מאנפרודי דל, בעהמ"ס קיצור שולחן ערוך) שכבר הרגיש בזה כעין זה וזיניתו בע"ש. כדן שכווננו בדעת גדולים.